PID	UOHSX00MVGPK	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-17496/2026/163	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-R0057/2026/VZ	
Datum, místo	18. 5. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 13. 3. 2026 obviněným zadavatelem

- Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 2. 2026, č. j. ÚOHS-07758/2026/500 ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0063/2026/VZ ve věci možného spáchání pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek jmenovaným obviněným v souvislosti s pořizováním plnění spočívajícího v zajištění cateringových služeb v období od 8. 2. 2024 do 16. 5. 2024 na základě

- objednávky č. 84/2024-34 akceptované dne 8. 2. 2024,
- objednávky č. 91/2024-34 akceptované dne 9. 2. 2024,
- objednávky č. 90/2024-34 akceptované dne 12. 2. 2024,
- objednávky č. 151/2024-34 akceptované dne 29. 2. 2024,
- objednávky č. 153/2024-34 akceptované dne 29. 2. 2024,
- objednávky č. 155/2024-34 akceptované dne 5. 3. 2024,
- objednávky č. 156/2024-34 akceptované dne 5. 3. 2024,
- objednávky č. 154/2024-34 akceptované dne 5. 3. 2024, dodatku k objednávce č. 154/2024-34 akceptovaného dne 7. 3. 2024,
- objednávky č. 256/2024-34 akceptované dne 25. 3. 2024,
- objednávky č. 253/2024-34 akceptované dne 25. 3. 2024,
- objednávky č. 259/2024-34 akceptované dne 26. 3. 2024,
- objednávky č. 257/2024-34 akceptované dne 26. 3. 2024 a
- objednávky č. 382/2024 akceptované dne 16. 5. 2024,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) a § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0063/2026/VZ, č. j. ÚOHS-07758/2026/500 ze dne 27. 2. 2026 **p o t r v z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

I. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. Úřad obdržel dne 13. 5. 2024 a dne 28. 7. 2024 podněty k prošetření postupu obviněného zadavatele mj. v souvislosti s výběrem dodavatele veřejných zakázek na zajištění cateringu realizovaných v období od 8. 2. 2024 do 16. 5. 2024 na základě

   - objednávky č. 84/2024-34 akceptované dne 8. 2. 2024,
   - objednávky č. 91/2024-34 akceptované dne 9. 2. 2024,
   - objednávky č. 90/2024-34 akceptované dne 12. 2. 2024,
   - objednávky č. 151/2024-34 akceptované dne 29. 2. 2024,
   - objednávky č. 153/2024-34 akceptované dne 29. 2. 2024,
   - objednávky č. 155/2024-34 akceptované dne 5. 3. 2024,
   - objednávky č. 156/2024-34 akceptované dne 5. 3. 2024,
   - objednávky č. 154/2024-34 akceptované dne 5. 3. 2024, dodatku k objednávce č. 154/2024-34 akceptovaného dne 7. 3. 2024,
   - objednávky č. 256/2024-34 akceptované dne 25. 3. 2024,
   - objednávky č. 253/2024-34 akceptované dne 25. 3. 2024,
   - objednávky č. 259/2024-34 akceptované dne 26. 3. 2024,
   - objednávky č. 257/2024-34 akceptované dne 26. 3. 2024 a
   - objednávky č. 382/2024 akceptované dne 16. 5. 2024, (dále souhrnně „objednávky cateringových služeb“)

   které prováděl přímo u dodavatelů, konkrétně u následujících subjektů:

   - LP catering & events s.r.o., IČO 03768287, se sídlem Jurečkova 643/20, 702 00 Ostrava,
   - Fokus Labe, z. ú., IČO 44226586, se sídlem Stroupežnického 1372/9, 400 01 Ústí nad Labem,

- Miroslav Lát, IČO 72693801, se sídlem Mlýnská 536/19, 460 01 Liberec,
- David Pravda, IČO 76609723, se sídlem Divišova 210/5, 779 00 Olomouc,
- MPK služby s.r.o., IČO 07245882, se sídlem Mantov 169, 333 01 Chotěšov,
- Romana Štachová, IČO 64822672, se sídlem Dašická 1761, 530 03 Pardubice,
- Vysoká škola polytechnická Jihlava, IČO 71226401, se sídlem Tolstého 1556/16, 586 01 Jihlava,
- HM Gastro Group s.r.o., IČO 29161592, se sídlem Sámova 1574/12, 101 00 Praha a
- Fresh catering s.r.o., IČO 25690876, se sídlem Svažitá 59, 251 68 Sulice,

bez provedení zadávacího řízení nebo jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, (dále jen **„ZZVZ“**)[1].

2. Po provedeném šetření, kdy ve vztahu k postupu obviněného při pořizování předmětného plnění Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná, zahájil Úřad z moci úřední správní řízení o přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ vydáním příkazu č. j. ÚOHS-03306/2026/500 ze dne 26. 1. 2026 (dále jen „příkaz“). Příkaz byl vydán dne 26. 1. 2026 a tímto dnem bylo podle § 249 ZZVZ ve spojení s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) zahájeno řízení o přestupku. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 68 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o přestupcích“) obviněný. Dne 2. 2. 2026 obdržel Úřad proti příkazu odpor obviněného z téhož dne. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje. Dne 27. 2. 2026 Úřad následně vydal napadené rozhodnutí.

II. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

3. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se obviněný zadavatel dopustil pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 ZZVZ, když v období od 8. 2. 2024 do 16. 5. 2024 úplatně pořídil objednávky cateringových služeb bez provedení zadávacího řízení nebo jiného možného postupu předvídaného v § 2 odst. 3 ZZVZ, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a v daném případě byly naplněny znaky zadání veřejných zakázek.

4. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil pokutu ve výši 25 000 Kč se splatností dvou měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí.

5. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč do dvou měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí.

6. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel v období od 8. 2. 2024 do 16. 5. 2024 úplatně pořídil objednávky cateringových služeb, přičemž cateringové služby pořizoval i v předcházejícím období, tj. od 8. 2. 2023 do 15. 4. 2024 dle tabulky úhrad v bodu 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí (dále jen „tabulka úhrad“). Úřad

[1] Pro posouzení odpovědnosti obviněného za projednávaný přestupek a uložení sankce za jeho spáchání je rozhodné znění zákona ke dni uzavření smlouvy, ledaže by pozdější právní úprava byla pro obviněného příznivější.

Postup Úřadu v řízení o přestupku se řídí právními předpisy účinnými ke dni jeho zahájení, ledaže by pozdější právní úprava byla pro obviněného příznivější.

dále uvedl, že je nepochybné, že zajištění cateringových služeb naplňuje znaky veřejných zakázek na služby, a zabýval se otázkou, zda se jedná o služby pravidelné povahy ve smyslu § 19 ZZVZ. Dle Úřadu objednávky cateringových služeb představují plnění, o kterém zadavatel věděl, že ho potřebuje/bude potřebovat pro zajištění své činnosti, byť nemusí vědět přesnou frekvenci (množství) jím pořádaných akcí. Tomu dle Úřadu odpovídá i např. rámcová dohoda uzavřená dne 24. 6. 2022 mezi zadavatelem a dodavatelem ARISTOKRAT CATERING, s.r.o., IČO 27655083, se sídlem K lesíčku 129, 252 45 Ohrobec, (dále jen „Aristokrat catering") jejímž předmětem je poskytování služeb a dodávek při zajištění cateringu a souvisejících služeb v rámci jednotlivě i pravidelně opakujících se akcí v prostorách zadavatele včetně Akademie veřejného investování. Úřad uzavřel, že vzhledem k výše uvedenému měly objednávky cateringových služeb charakter veřejných zakázek na služby pravidelné povahy.

7. Úřad dále dospěl k závěru, že cena uhrazená za cateringové služby za předchozích 12 měsíců od uzavření smlouvy na každou danou veřejnou zakázku (tj. každou objednávku cateringových služeb) přesahuje částku 2 000 000 Kč bez DPH, zadavatel objednávky cateringových služeb nezadal v zadávacím řízení nebo jiným možný postupem dle § 2 odst. 3 ZZVZ, jeho postup mohl ovlivnit výběr dodavatele a současně jednání zadavatele naplnilo podmínky § 7 zákona o přestupcích. Úřad proto konstatoval, že se zadavatel při objednávkách cateringových služeb dopustil pokračování v přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ.

III. ROZKLAD ZADAVATELE

8. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 27. 2. 2026. Rozklad, který Úřad obdržel dne 13. 3. 2026, byl proto podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

9. Zadavatel v rozkladu nejdříve argumentuje, že objednávky na cateringové služby jsou specifické tím, že spočívají v zajištění stravy, jakožto věci podléhající rychlé zkáze. Zadavatel je tedy názoru, že takové plnění je třeba poptávat aktuálně, dle skutečných potřeb a od nejbližšího zdroje v místě plnění.

10. Zadavatel dále rozporuje předvídatelnost objednávek na cateringové služby. Dle jeho názoru předvídatelné cateringové služby zadavatel vtělil do rámcové dohody se společností Aristokrat catering, které pokrývají jeho potřeby v jeho sídle. Zadavatel se však domnívá, že po něm nelze očekávat „bezbřehou předvídatelnost plnění" a nelze opomenout situace, kdy dojde k poznání potřeby jiného neočekávaného plnění mimo své sídlo, tedy poznání potřeby reagující na aktuální stav. V této souvislosti zadavatel odkazuje na závěry rozhodnutí předsedy Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-R0001/2025/VZ, které dle jeho názoru podporují jeho tvrzení. Zadavatel naproti tomu nesouhlasí se srovnáním s právními službami, které Úřad v napadeném rozhodnutí zmiňuje, jelikož ty mají dle jeho názoru jiný charakter než cateringové služby, jsou přenositelné a nezuživatelné.

11. Zadavatel rovněž podotýká, že organizování akcí různého charakteru není zahrnuto v § 14 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, (dále jen „kompetenční zákon"), který vymezuje jeho působnost.

12. Vzhledem k výše uvedenému se zadavatel domnívá, že objednávky cateringových služeb nemají charakter zakázek pravidelné povahy ve smyslu § 19 ZZVZ, nýbrž veřejné zakázky rozdělené na části, u které však není dána místní souvislost.

Závěr rozkladu

13. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. ŘÍZENÍ O ROZKLADECH

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumán soulad výroků napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále byla přezkoumána rovněž správnost napadeného rozhodnutí, přičemž byl přijat závěr, že Úřad rozhodl napadeným rozhodnutím správně a v souladu s právními předpisy o vině i trestu obviněného zadavatele. Jeho závěry jsou podložené, odůvodněné a nerozporné.

V. K NÁMITKÁM ROZKLADU

16. V nyní posuzovaném případě se Úřad zabýval objednávkami cateringových služeb, které zadavatel pořizoval v období od 8. 2. 2024 do 16. 5. 2024, aniž by provedl zadávací řízení či jiný obdobný postup ve smyslu § 2 odst. 3 ZZVZ. Úřad nejdříve v bodech 46 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí správně konstatoval, že každá objednávka cateringových služeb naplňuje definici veřejné zakázky na služby dle § 14 odst. 2 ZZVZ, což ostatně zadavatel ve svém rozkladu ani přímo nerozporuje. Jádrem námitek rozkladu zadavatele je vymezení těchto objednávek cateringových služeb jako veřejných zakázek pravidelné povahy ve smyslu § 19 ZZVZ.

17. Pojem „veřejné zakázky pravidelné povahy“ není v ZZVZ explicitně definován. Jejich charakter a účel však lze dovodit ze samotného smyslu právní úpravy veřejných zakázek, jež spočívá v účelném a hospodárném vynakládání veřejných prostředků, a dále z § 19 ZZVZ, který určuje pravidla pro výpočet jejich předpokládané hodnoty. U veřejných zakázek pravidelné povahy je, zjednodušeně řečeno, zadavatel povinen stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky tak, že sečte plnění stejného druhu za předcházejících 12 měsíců a případně upraví o změny v množství nebo cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců. Takové určení předpokládané hodnoty má předcházet situacím, kdy zadavatel pořizuje v průběhu jednoho roku opakovaně plnění (dodávky, služby) stejného druhu jako samostatné veřejné zakázky, v důsledku čehož by nebyl zvolen odpovídající režim zadávání odpovídající celkovému objemu plnění za 12 měsíců nebo účetní období. Při posouzení, zda se jedná o zakázku pravidelné povahy, je třeba zhodnotit, zda je jejím předmětem plnění spočívající v dodávkách nebo službách stejného druhu a zda se jedná o plnění opakovaná, resp. pravidelná.

18. Otázku druhu plnění zadavatel zmiňuje v rozkladu jen okrajově, kdy obecně podotýká, že až na poslední objednávku cateringových služeb se zajištění cateringu týkalo školení na nový stavební zákon, poslední se pak týkala cateringu na akci Fórum pro města. K tomu konstatuji, že shodou plnění v rámci objednávek cateringových služeb se Úřad zabýval v bodech 61 – 64 odůvodnění napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že cateringové služby

jsou svým účelem a typem (zajištění občerstvení) shodné, přičemž v tomto kontextu není dle Úřadu rozhodné místní určení poskytování plnění ani zaměření akce, pro kterou jsou cateringové služby zajišťovány. S tímto posouzením Úřadu se ztotožňuji a považuji jej za správné, neboť bez ohledu na obsah přednášené materie na určité akci, zůstává podstata cateringových služeb stejná. Laicky řečeno, druh služeb zůstává stejný, ať už se jedná o chlebíček ke školení na stavební zákon nebo k akci Fórum pro města.[2]

19. Co se týká otázky pravidelnosti, z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 24/2023-54 ze dne 23. 10. 2024, na jehož závěry Úřad správně odkázal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, plyne, že „*jedním z aspektů pro rozlišování pravidelnosti či nepravidelnosti zakázek tak bude to, nakolik je budoucí vývoj zadávání veřejných zakázek stejného druhu očekávatelný nebo naopak nahodilý (dle aktuálních potřeb). Je-li praxe zadavatele ve vztahu k zakázkám stejného druhu bohatší, lze již na základě ní dovozovat, že zadavatel může objektivně předpokládat srovnatelný budoucí vývoj*."

20. Zadavatel v podaném rozkladu tvrdí, že své pravidelné cateringové služby vtělil do rámcové dohody se společností Aristokrat catering, které pokrývají jeho potřeby v jeho sídle, přičemž u ostatních cateringových služeb mimo jeho sídlo nelze vyloučit jejich nahodilou (tj. nikoli pravidelnou) povahu, tedy plnící aktuální potřebu zadavatele. Zadavatel navíc zdůrazňuje, že organizování akcí nespadá podle § 14 kompetenčního zákona do jeho působnosti.

21. K výše uvedeným námitkám zadavatele konstatuji, že plnění pořizované dle aktuální potřeby zadavatele je nutné vykládat tak, že tato potřeba vzniká nepředvídatelně v okamžiku, kdy je nutno ji uspokojit, zadavatel s ní dopředu nepočítá a nemůže ji naplánovat. U takových nahodilých plnění pak zadavatel nemůže předpokládat budoucí vývoj zadávání veřejných zakázek stejného druhu. Naproti tomu zakázky pravidelné povahy představují opakované zakázky na poskytování plnění stejného druhu, u nichž zadavatel může na základě svých předchozích zkušeností očekávat, že vznikne jejich potřeba i v následujícím období. Dle dalších závěrů výše citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 24/2023-54 ze dne 23. 10. 2024, na které poukazuje i Úřad v napadeném rozhodnutí, přitom postačuje „*očekávání jisté míry kontinuity, nikoliv jistota toho, že zakázky budou v následujících 12 měsících shodného rozsahu jako v předchozích 12 měsících*".

22. Jak Úřad správně konstatoval v bodech 56 a 57 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zadavatel je pravidelným organizátorem akcí různého druhu (jednání pracovních skupin, školení, konference, workshopy, monitorovací výbory apod.), s nimiž je spojena mj. potřeba zajištění cateringových služeb. Objednávky cateringových služeb tak představují plnění, o kterém zadavatel věděl, že ho potřebuje, resp. bude potřebovat pro zajištění své činnosti. Není přitom rozhodné, že kompetenční zákon přímo nezmiňuje v rámci působnosti zadavatele organizování akcí nebo zajištění cateringu na jím pořádané akce. Jak uvádí odborná literatura, „*záleží tedy v zásadě na historické praxi zadavatele, zda prostřednictvím svých opakovaně pořizovaných nákupů ‚založí' povinnou aplikaci § 19; nemusí se přitom nezbytně jednat pouze o dodávky či služby související s ‚provozem' zadavatele. Zásadním kritériem bude právě jejich pravidelná povaha a nikoliv ‚nezbytnost' pro zadavatele a uspokojení jeho potřeb a požadavků*[3]."

[2] Ke shodnosti plnění dále např. bod 60 rozhodnutí Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-35970/2022/500, č. j. ÚOHS-S0356/2022/VZ ÚOHS-35970/2022/500 ze dne 14. 10. 2022.

[3] ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 19 [Předpokládaná hodnota veřejných zakázek pravidelné povahy]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 149.

Pro zhodnocení objednávek cateringových služeb jakožto zakázek pravidelné povahy tedy není zásadní, že kompetenční zákon přímo nezmiňuje zajištění cateringových služeb, a není ani nutné, aby se jednalo o plnění spjaté s každodenní činností či provozem zadavatele (srov. rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0593/2022/VZ, č. j. ÚOHS-10396/2023/500 ze dne 14. 3. 2023). Postačuje, že tyto služby bezesporu souvisí s výkonem jeho činnosti (viz informační metodická pomoc v § 14 odst. 3 kompetenčního zákona), a zadavatel tyto služby pořizoval pravidelně nejen v průběhu předmětného období, ale i v období předcházejícím.

23. Tvrzení zadavatele, že na školení na přípravu ZZVZ i na jeho novely žádné cateringové služby nepoptával, nemůže obstát jako dostačující k vyloučení pravidelné povahy šetřených objednávek na cateringové služby, resp. k vyloučení závěru Úřadu, že zadavatel cateringové služby pořizuje pravidelně, bez významných časových prodlev. Pravidelnost služeb totiž v tomto případě neznamená, že je zadavatel musí pořizovat při všech svých akcích bez výjimky. Ostatně ani jejich rozsah nemusí být v každém roce nutně stejný[4]. Pravidelnosti a očekávání kontinuity ve smyslu bodu 21 odůvodnění tohoto rozhodnutí totiž napovídá jak množství a návaznost cateringových služeb, které zadavatel pořizoval v předcházejícím období, tj. v období od 8. 2. 2023 do 15. 4. 2024 (viz tabulka úhrad), tak charakter akcí, na které byl catering zajišťován. Některé z nich např. akce Vesnice roku (viz plnění na faktury č. 20200068 a 1213629) totiž i bez bližšího zkoumání svým pojetím indikují každoroční pravidelnost.

24. Pro úplnost považuji za vhodné vyjádřit se k argumentaci zadavatele, kdy na podporu svých tvrzení ohledně nepředvídatelnosti (nahodilosti) objednávek cateringových služeb odkazuje na závěry rozhodnutí předsedy Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-R0001/2025/VZ, č. j. ÚOHS-06231/2025/161 ze dne 19. 2. 2025. V tamním případě Úřad posuzoval a dovodil nahodilost veřejných zakázek spočívajících v ostraze objektů, jejíž potřeba byla zapříčiněna nefunkčností vrat objektů. Jsem toho názoru, že nelze srovnávat náhle vzniklou poruchu, tedy okolnost, kterou zadavatel nezpůsobil, její vznik nemohl předvídat a ani nemůže rozumně očekávat, zda nebo jak často taková situace (porucha vrat) znovu nastane, s pořizováním služeb cateringu na akce zadavatele, jejichž pořádání je součástí agendy zadavatele, jejíž organizaci zadavatel minimálně do určité míry plánuje a je schopen je předvídat. Vzhledem k tomu neshledávám argumentaci zadavatele přiléhavou ani relevantní. Zadavatel dále nesouhlasí se srovnáním s právními službami, které Úřad v napadeném rozhodnutí zmiňuje, jelikož ty mají dle jeho názoru jiný charakter než cateringové služby, jsou přenositelné a nezuživatelné. Ani s tímto názorem zadavatele se nemohu ztotožnit. Zmínku Úřadu na rozhodnutí týkající se právních služeb konkrétně rozhodnutí předsedy Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-R0094/2025/VZ, č.j. ÚOHS-32899/2025/162 ze dne 2. 9. 2025 naopak považuji za vhodnou. Úřad na uvedené rozhodnutí předsedy Úřadu poukázal z hlediska jejich předvídatelnosti a souvislosti k činnostem zadavatele, nesrovnával je z hlediska druhu plnění, přičemž jak právní služby, tak dotčené cateringové služby jsou vázány na další činnost zadavatelů, a lze je tedy do určité míry předvídat.

25. Na základě všech výše uvedených skutečností uzavírám, že Úřad správně posoudil objednávky na cateringové služby jako zakázky pravidelné povahy.

---

[4] *„Pro vymezení, zda se jedná o veřejnou zakázku pravidelné povahy je tak rozhodující, zda plnění je nakupováno opakovaně či pravidelně, plnění je stejné povahy či charakteru a je pořizováno opakovaně bez ohledu na jeho rozsah (množství), který se může v jednotlivých letech i zásadně měnit.“* (ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 19 [Předpokládaná hodnota veřejných zakázek pravidelné povahy]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 148)

26. V další části rozkladu zadavatel dovozuje, že objednávky cateringových služeb mají charakter veřejné zakázky rozdělené na části dle § 18 ZZVZ a je toho názoru, že z důvodu jejich rozprostřenosti po České republice není naplněna místní souvislost, jakožto nedílná složka souvislosti funkční.

27. K posledně shrnutým námitkám zadavatele konstatuji následující. V předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí jsem dospěl k závěru, že Úřad správně určil předmětné objednávky cateringových služeb jako veřejné zakázky pravidelné povahy podle § 19 ZZVZ. Veřejná zakázka rozdělená na části podle § 18 odst. 2 ZZVZ je odlišný institut, a proto i pravidla pro ně zákonodárce nastavil rozdílně. Jak již bylo uvedeno výše, u veřejných zakázek pravidelné povahy se posuzuje toliko pravidelnost a shodný druh plnění. Na rozdíl od veřejné zakázky rozdělené na části dle § 18 odst. 2 ZZVZ se u zakázek pravidelné povahy nezkoumá naplnění místní, věcné či časové souvislosti. Stejně tak se vzhledem k povaze zakázek pravidelné povahy nezjišťuje, zda zakázky pravidelné povahy tvoří funkční celek. Je tomu tak proto, že každá veřejná zakázka pravidelné povahy obstojí samostatně. *„Taková zakázka má vždy svůj vlastní význam a obviněný ji může zadávat každou zvlášť v samostatném zadávacím řízení (...) Zakázky pravidelné povahy jsou naproti tomu zakázkami zcela samostatnými, což je vyjádřeno i systematikou zákona. U zakázek pravidelné povahy navíc bude podléhat režimu zákona například i objednávka s cenou 50 000 Kč, pokud obviněný v předchozích 12 měsících plnění stejného druhu zadal v celkové hodnotě, která překračuje limity pro veřejnou zakázku malého rozsahu. Počítání předpokládaných hodnot je tak v případě § 18 a § 19 zákona zásadně odlišné a ve svém důsledku se vztahuje na různé typy zakázek.“*[5] V předmětném případě je tak irrelevantní tvrzení zadavatele, že u objednávek cateringových služeb není dána místní, resp. funkční souvislost, když se nejedná o zakázku rozdělenou na části, ale o zakázku pravidelné povahy, kde se tato souvislost nezkoumá.

28. Poslední okruh námitek zadavatele směřuje k samotné povaze objednávek na cateringové služby. Zadavatel v rozkladu nejdříve argumentuje, že objednávky na cateringové služby jsou specifické tím, že spočívají v zajištění stravy, jakožto věcí podléhajících rychlé zkáze. Zadavatel je toho názoru, že takové plnění je třeba poptávat aktuálně, dle skutečných potřeb a od nejbližšího zdroje v místě plnění.

29. K výše uvedeným námitkám zadavatele konstatuji následující. Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že předmětné objednávky cateringových služeb jsou zakázkami pravidelné povahy, a zároveň že cena uhrazená za cateringové služby za předchozích 12 měsíců od uzavření smlouvy na každou danou veřejnou zakázku (tj. každou objednávku cateringových služeb) přesáhla částku 2 000 000 Kč bez DPH. Úřad proto rozhodl, že zadavatel byl povinen při jejich zadání postupovat dle § 2 odst. 3 ZZVZ. Konkrétní podoba, jakou tak měl zadavatel činit, však byla na zadavateli. Jinými slovy, zadavatel u pořizování zakázek pravidelné povahy sám hodnotí povahu plnění a podle ní vhodným způsobem volí, jak jej bude poptávat s tím, že je povinen dodržet pravidlo v § 2 odst. 3 ZZVZ. Dikce ZZVZ přitom zadavateli dává možnost, ve které mohl zohlednit tvrzenou specifičnost cateringových služeb.

30. K tomu dále zdůrazňuji, že každá zakázka pravidelné povahy (tj. každá objednávka cateringových služeb) představuje veřejnou zakázku, která obstojí samostatně. Je tedy mylná představa zadavatele, že by byl nucen zadat všechny zakázky v rámci jednoho zadávacího řízení jednomu dodavateli, který by tyto služby zajišťoval pro zadavatele v rámci všech jeho akcí, na

[5] Rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0042/2023/VZ, č. j. ÚOHS-15749/2023/163 ze dne 26. 4. 2023.

různých místech. Naopak má zadavatel možnost zadat každou zakázku pravidelné povahy samostatně, avšak způsobem odpovídajícím předpokládané hodnotě stanovené dle § 19 ZZVZ.

31. V případech objednávek cateringových služeb pak zadavatel může využít institutu dynamického nákupního systému (dále jen „DNS“). Tímto systémem se podle § 138 odst. 1 ZZVZ rozumí plně elektronický, otevřený systém pro zadávání veřejných zakázek, jejichž předmětem je pořízení běžného, obecně dostupného zboží, služeb nebo stavebních prací. Dle důvodové zprávy k § 138 ZZVZ slouží DNS k výraznému posílení a rozvoji elektronického zadávání veřejných zakázek, přičemž „*tato plně elektronická forma zadávání veřejných zakázek umožňuje flexibilně reagovat na aktuální potřeby zadavatele při pořizování obecně dostupných komodit a umožňuje opakovaně zadávat veřejné zakázky, pro které byl zaveden dynamický nákupní systém*“. DNS je přitom otevřený všem dodavatelům, kteří podají žádost o účast v souladu s požadavky zadavatele, a to nejen průběhu zadávacího řízení na zavedení DNS, ale i později po celou dobu trvání DNS, čímž se zvyšuje konkurence mezi dodavateli a podporuje hospodářská soutěž. Zadavatel zároveň může rozdělit DNS do kategorií dle předmětu i územního rozsahu, a po jeho zavedení může poptávat plnění dle svých aktuálních potřeb a požadavků v rámci tzv. minitendrů způsobem dle § 141 ZZVZ. Vzhledem k výše uvedeným možnostem zadavatele mám za to, že charakter objednávek cateringových služeb nevylučuje dodržení § 2 odst. 3 ZZVZ při jejich zadání. Zároveň není omezen ani počet zadavatelů, kteří by mohli obdobné služby poptávat prostřednictvím jednoho DNS (např. ministerstva).

32. Vzhledem k tomu, že v posuzované věci jde o řízení o pokračujícím přestupku, přezkoumal jsem dále i bez výslovných námitek z hlediska zákonnosti výrok o sankci a jeho odůvodnění. Úřad při ukládání sankce ověřil, že odpovědnost za přestupek nezanikla. Dle hodnoty veřejné zakázky stanovil Úřad horní hranici pokuty to dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona ve výši 151 158 Kč. Úřad rovněž posoudil závažnost přestupku, který shledal závažným pro vyloučení soutěže, avšak jehož závažnost snižují další okolnosti. Úřad při ukládání sankce ve prospěch zadavatele zohlednil, že dne 3. 4. 2025 nabyla účinnosti novela zákona, tj. zákon č. 69/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jenž mimo jiné zavádí zvýšení limitů pro veřejné zakázky malého rozsahu na služby z původní částky 2 000 000 Kč bez DPH na 3 000 000 Kč bez DPH. Limit pro veřejné zakázky malého rozsahu na služby stanovený novelou zákona tak vypočtené předpokládané hodnoty šetřených zakázek překračují mírněji než v případě tohoto limitu před novelou zákona. Úřad dále jako polehčující okolnost zohlednil, že u většiny objednávek cateringových služeb oslovil více dodavatelů, tudíž určitá forma hospodářské soutěže nebyla zcela vyloučena. Při určení výše pokuty obviněnému Úřad přihlédl i k jeho ekonomické situaci. Úřad dále zohlednil i souběh s jinými přestupky, posoudil naplnění funkcí sankce, a tu uložil ve výši 25 000 Kč. V popsaném postupu Úřadu jsem neshledal žádnou věcnou či zákonnou vadu, sankce byla uložena korektně.

VI. ZÁVĚR

33. Rozhodnutí Úřadu bylo přezkoumáno z hlediska věcné správnosti i zákonnosti a nebyly shledány důvody pro jeho změnu nebo zrušení. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad podaný proti napadenému rozhodnutí byl zamítnut.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:
Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy